

LITERATURA MARAMUREȘANĂ

FACULTATEA DE LITERE

**SPECIALIZAREA: CONȘTRUCȚII
E ȘI INOVARE CURRICULARĂ**

PRENUME, NUME AUTOR

ANAMARIA

VALENTINA UNGUR

Mențiuni ale autoarei:

Acest material este parte din teza de doctorat care are drept titlu: „Repere majore ale prozei din Maramureș” aflată sub coordonarea Prof.univ.dr. Gheorghe Glodeanu

Cuprins

- Ipoteza de lucru
- Obiectivele lucrării
- Originalitatea lucrării
- Concluzii
- Direcții viitoare de cercetare

Ipoteza de lucru

Maramuresul este o regiune românească milenară, care păstrează intact și astăzi un adevărat tezaur artistic din punct de vedere literar. De-a lungul timpului, scriitorii maramureșeni au reușit să dezvolte și să conserve o puternică viață literară și culturală, ce a exercitat o profundă influență și asupra altor provincii românești. Proza literară maramureșană constituie un privilegiu în descoperirea unor nume importante ale literaturii românești, o nouă generație de scriitori, care încearcă să plutească pe valurile noului context, cel de „cultură de piață”.

”

Astfel că prozatori de renume poartă cu ei oriunde ar ajunge amintirile anilor petrecuți pe meleagurile maramureșene, întrucât iubirea pentru patrie îi îndeamnă să elogieze zona din care provin.

Zona Maramureșului vizează țăranul, omul de rând, zugrăvite fiind o dată cu acesta și creațiunile sale literatură fiind cea care aduce în prim plan caracterul moral al fiecărui prozator.

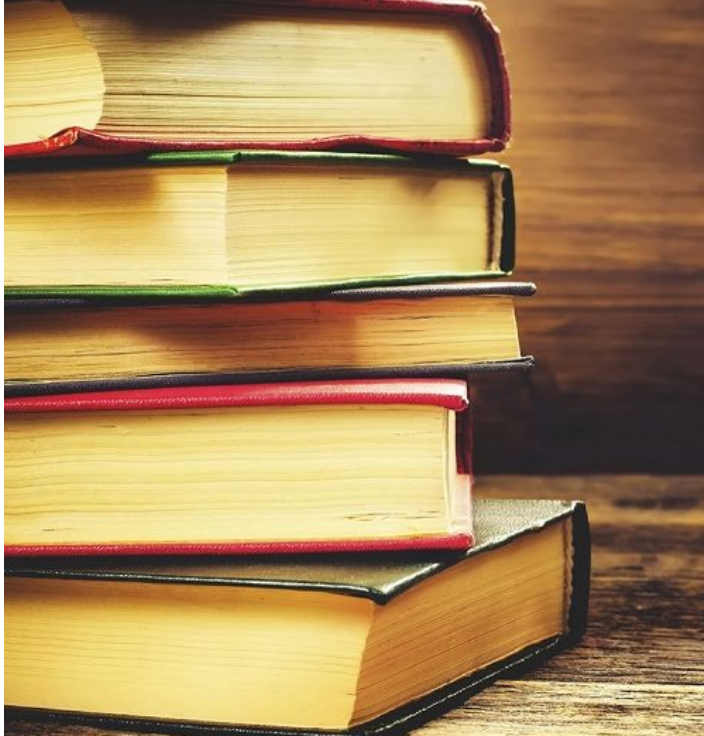
Obiectivele cercetării

Prin lucrarea de față intitulată „*Repere majore ale prozei din Maramureș*” doresc să pătrund în profunzime în ceea ce înseamnă viața și scrierile unor prozatori de seamă aparținători acestor meleaguri precum: *Augustin Buzura, Nicolae Breban, Ioan Groșan, Alexandru Ivasiuc, Marian Ilea și Adrian Oțoiu*.

Lucrarea urmărește și evoluția fenomenului artistic maramureșan în vederea unei receptări greoaie din partea epocilor în care s-au afirmat câțiva scriitori, cât și efortul acestora în ceea ce privește găsirea de soluții pentru transmiterea mesajelor și evidențierea propriilor trăiri.

În ciuda impulsurilor conștiinței societății în care au dorit să se manifeste personalități ale literaturii maramureșene, s-a dovedit că literatura acestui topos, vădită cu mîgală poate fi privită precum un proces al istoriei. Replica nu a întârziat să apară și curând, iar acești scriitori au reușit să-și pună amprenta pe ceea ce a însemnat nașterea unei literaturi, în scopul supraviețuirii prin cultură.

Elementul de originalitate al acestei lucrări ale la bază considerentul că au fost prea puțini scriitori care au încercat să dezvăluie aspectele epocii respective, iar în acest sens mi-am propus prin această lucrare să readuc și să revalorific secvențe esențiale din viața și opera câtorva prozatori de elită din Maramureș.

Cercetarea de față propune o privire de ansamblu asupra prozei maramureșene, așezate în câteva contexte concentrice. Ajudată și de faptul că sunt băștinașă a acestui meleag, dar posedând un minim de cunoștințe referitoare la literatura maramureșană care nu a fost explorată suficient, am pornit pe un drum sinuos în scopul descoperirii surselor care ar putea furniza mai multe informații.

Direcții de cercetare viitoare

În demersul analizei și al înțelegerii unui fenomen atât de complex precum autenticitatea romanescă maramureșană, sunt necesare explicații conexe, cunoscute și adoptate de prozatorii maramureșeni.

Astfel vizând tendința de anulare a canoanelor sau a schemelor narative prin încercarea permanentă de raportare a actului artistic la experiența reală, dar și confluența și simetria formulelor narative la prozatorii din Maramureș, încercarea acestora de a protesta în spirit avangardist prin promovarea unei forme de literatură liberă.

Geografia literară maramureșană împinge vasta literatură spre un real suspans, scriitorul-un semidemiurg care manifestă o îndatorire față de ceea ce reprezintă destinul marionetelor sale, fie oferă senzația de autentic, marcată de o deosebită plonjare în oniric, fapt susținut de spațiile reale transpuse în marile creații ale prozatorilor.

În cele din urmă nu putem decât să susținem afirmația lui George Călinescu, conform căreia literatura este cea mai clară hartă a poporului român, care te face să experimentezi realitatea, fiind un mijloc de construire a unei lumi recognoscibilă din punct de vedere documentar și artistic.

Astfel voi analiza fiecare prozator în parte, făcând analogii cu spiritul și crezul artistic ba chiar și cu izvoarele de inspirație ale acestui topos cultural-Maramureșul.

Concluzii

Dacă ar fi să ne raportăm la geografia literară a Maramureșului, am putea afirma că acesta este întradevăr: „Muma României, osul domnesc al sufletului nostru, ochiul voievodal căruia îi datorăm înaintea de toate împărtășirea luminii cuvântului românesc în limba daco-romanilor peste toată romanitatea” așa cum afirma și Ioan Alexandru. Consacrându-se pe sine ca un adevărat Colț de Rai, prin pitorescul care este o sursă de inspirație pentru fiecare scriitor în parte, prin provocarea de a pătrunde dincolo de rândurile așezate pe o hârtie.

Multitudinea de lumi (spații) întâlnite de-a lungul vieții, nu i-a făcut să dea la o parte ceea ce însemna conștiința românească maramureșană, care era temeinică asemeni unei cetăți ce avea drept ziduri de apărare „trăirea românească” ca o valoare a sinelui.

Proza literară maramureșană constituie un privilegiu în descoperirea unor nume importante ale literaturii românești, o nouă generație de scriitori, care încearcă să plutească pe valurile noului context, cel de „cultură de piață”.

Vă mulțumesc pentru atenția
acordată!

